

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 161. Inges Procerum concursus ad Aurelianensem

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

tiori ira commotus, Administratricis honorem & famam atrocibus convitiis la-
 cessere non dubitabat: Illa autem cum haec injuriam inultam relinquere nollet, extra statuta tempora Senatum coegit, in quo Aureliæ Dux comprehendi jubebatur. Verum is a Joanne Lovaniensi suorum Procerum quodam periculum edoctus, ad Renatum Alenfonii Ducem Vernolium in Perchiensi tractu situm fuga se se recepit, sinistrae fortunæ eventum præventurus.

Sæcul. XV.
 A.C. 1484.

§. CLXI.

Ingens Procerum concursus ad Aurelianensem.

In hoc suo recessu omnes curas eo intendit, ut copias conscriberet. Nec etiam consilio fortuna defuit; quippe tam propria quam Alenfonii Ducis auctoritate firmatus, centum lancearios, ac justum pedestris militiæ numerum contraxit. Indies quoque ipsius factio numero & potentia crescebat, cui etiam Dunensis Comitissæ opera sese adjungebant quam plurimi, quorum fides Bellojoviensi Comitissæ antea minime suspecta erat. Præcipue vero eam maxime attonitam reddidit inconstantia Borbonii Ducis leviri sui, quem non ita pridem ad Connestabilis

Sæcul. XV. stabilis Franciæ dignitatem evexerat
A. C. 1484. nunc vero comperire coacta fuerat, quod
 ille Averniæ in subsidium Aureliæ De-
 cis copias conscriberet, Engolismen-
 quoque Comes in Pictavia militum de-
 lectum faceret, hisque Fuxus & Albe-
 tus faverent. Præterea percepit, quod
 ipsi etiam Arausicæ & Lotharingiæ Du-
 ces tum temporis in aula agentes Aure-
 lianensis hostis sui partes tuerentur, non
 cum illo in ejus interitum conspire-
 rent. Tanti periculi eventum præve-
 nere, necessitas Comitissæ suadebat, hinc
 optimum huic malo remedium fore ce-
 sebat, si horum Procerum molimina
 vigili oculo exploraret, sibi adversantibus
 a Regis alloquio arceret, & mandatis
 omnes finitimarum Britanniæ urbium
 Præfectos missis juberet, quatenus in om-
 nes, quotquot hanc Provinciam transiret,
 diligenter inquirerent; satis enim Co-
 mitissæ compertum erat, quod Aureli-
 anensis ex Britannia potissimam auxilii
 partem colligeret. Post hæc quasdam
 naves instrui præcepit, quæ circumvicin-
 nam oram obsiderent, aliasque copias
 misit, quæ legionibus a Borbonio & En-
 golismensi collectis transitum interce-
 derent.

*San-Gelas.
 vit. Ludov.
 XII.*

Aurelianensis tanta Comitissæ soler-
 tia turbatus, faciliores præbuit

Sæcul. XV.
A. C. 1484.

nonnullis integræ fidei viris, qui, ut illum ad aulam reducerent, ad eum missi sponderunt, se nihil, ut denuo in gratiam Comitissæ Bellojoviensis rediret, intentatum relicturos, imo & eidem, ut abunde securitati ejus cautum esset, omnium præteritorum veniam impetraturos. Aureliæ Dux, quamvis ob sinistram, quam de Comitissa conceperat opinionem, ægre admodum sibi persuaderet, quod illa vindictæ cupidini publicam regni tranquillitatem sincera fide præferre velit, nihilominus postquam omni meliori modo securitati suæ prospexerat, iter arripuit, eam Ebroici aditurus; Vernolii enim insidias sibi strui verebatur. Equidem cum Bellojoviensi Comitissa colloquium habuit, sed paulatim libertati suæ timens, insalutato hospite discessit, Blasiamque contendit, ut cum amicis suis de medijs ad exequenda sua consilia necessariis deliberare posset. Huic inter ceteros Dunensis Comes auctor extitit, ut primum Aureliam hæreditariæ portionis suæ Metropolim occuparet, indeque victoriarum cursum auspicaretur; idque consilium Comes sequenti fulciebat argumento: hac via, inquit ipse, Comitissæ adversarii famæ honorisque jacturam reparabunt, eorumque copiæ ad mænia hujus urbis tuto

Hist. Eccles. Tom. XXX.

P se

Secul. XV.
A. C. 1484.

se recipere poterunt, usquedum aliorum suppetiis earum potentia augetur. In eandem quoque sententiam ceteri obstant.

§. CLXII.

Dux Aureliam veniens: est ingressus prohibitus.

Attamen exploratis Aureliæ Ducis filiis, omni cunctatione remota hanc urbem ablegatur Imbertus Babonavius Buchagii Dynasta, qui civium animos in Regis obsequio firmaret. Huius viri studio tam secundus collatus eventus, ut Cives Oratoribus, Ducis copias intromitti postulantibus, urbis portas occluderent, atque ad arma committentes Senatum agerent, in quo legatos absque Regis assensu minime audientes esse, unanimi voto decernebant. Equidem Aurelianensis ipse urbem aditus verum haud benigniori responso exceptus est; cives enim e manibus eidem exponebant, sibi quidem permoleste accidere, quod adeo illiberaliter eum habere cogerentur: Verum id eis non pridem a Rege disertis verbis fuisse preceptum, se proin ejus jussis obsequens necessitate ad indignum hunc agentem modum compelli: Cum igitur Aurelianensis